

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1862

XVI. Papst Innocenz III. bestätigt das Kloster Hillersleben, am 18. März 1199.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55716)

XV. Lehnbrief für den Grafen Otto von Orieben wegen der Schirmvogtei des Klosters Hillersleben, vom Jahre 1197.

In nomine sancte et individve trinitatis. Ego Gardolfus, dei gratia Halberstaden-
 sis Episcopus, omnibus vniuersalis Ecclesie fidelibus in perpetuum. Omne negocium munit
 auctoritas testium et litterarum, ne posteris veniat in dubium, quod a presentibus fuerit institutum.
 Vnde tam presentibus quam futuris notum esse volumus, quod diutinam contentionem inter Abba-
 tem de Hildefleue et Comitem Berengerum de aduocatia ejusdem loci habitam eo ordine
 sopiuimus, quod filius ejus Comes Otto juri, quod sibi pater suus in eadem ecclesia violenter
 vendicauerat, coram nobis in presentia multorum per omnia renunciauit. Abbas quoque secundum
 tenorem priuilegii ejusdem ecclesie in eligendo aduocato liberam habens facultatem ad consilium et
 petitionem nostram cum conuentu suo predictum Comitem Ottonem sibi elegit aduocatum et
 nos eum, sicut ad nos pertinuit eadem aduocatia inbeneficiauimus sub ea forma et pactione, ut
 ipse modum juris et antique consuetudinis, quam ecclesia illa in bonis suis habuit non excedens
 aduocati tam per se procuraret, ut nec obtentu muneris vel alicujus obsequiis partem aduo-
 catie seu in villis seu in mansis unquam alicui hominum in beneficio conferret, unde grauamen et
 incommodum ecclesia in posterum esset habitura. Vt hujus igitur actionis nostre confirmatio in per-
 petuum rata et inconuulsa permaneat banni nostri confirmatione et sigilli impressione corroborauimus
 et qui eam calumpniari seu violare presumpserint, sub tremendi iudicis dei inuocatione et bea-
 torum apostolorum Petri et Pauli, sancti Stephani sanctique Laurentii omniumque sanctorum atte-
 statione perpetue excommunicationis gladio feriuntur et cum Dathan et Abyron absorbeantur. Huic
 actioni testes intererant: Conradus, Halberstaden-
 sis ecclesie major prepositus, Wernerus,
 Decanus, Heinricus et Sifridus, Comites de Regensten, Geuehardus de Aluensleue,
 Heinricus de Eilensede, Theodoricus de Sumeringe, Otto de Wedinge, Ekehar-
 dus de Osterhufen, Liudolfus de Kolbiz, Burchardus de Stenvorde, Bernardus
 de Hildeleue aliique quam plures tam clerici quam laici catholice ecclesie fideles pro testimonio
 veritatis retributionem eternam apud Deum indubitanter obtinentes.

Gerden's Cod. I, 17. 18.

XVI. Papst Innocenz III. bestätigt das Kloster Hillersleben, am 18. März 1199.

Innocentius episcopus, servus servorum dei, Dilectis filiis Abbati et Conuentui mona-
 sterii de hildefleue, ordinis sancti Benedicti, halberstaden-
 sis dyocesis, salutem et apostolicam be-
 nedictionem. Sacrosancta romana ecclesia deuotos et humiles filios ex assuete pietatis officio pro-
 pensius diligere consuevit et ne prauorum hominum molestiis agentur, eos tanquam pia mater sue
 protectionis munimine confovere. Ea propter dilecti in domino filii, vestris iustis postulacionibus
 grato concurrentes assensu, personas vestras et monasterium, in quo divino estis obsequio mancipati,

cum omnibus bonis, que in presentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum iustis modis prestante domino poteritis adhipisci, sub beati petri et nostra protectione suscipimus. Specialiter autem terras, vineas, possessiones et alia bona vestra, sicut ea omnia iuste ac pacifice possidetis, vobis et per vos monasterio predicto auctoritate apostolica confirmamus et presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre protectionis et confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum petri et pauli apostolorum eius se noverit incursum. Datum lugduni, XV. kal. aprilis, pontificatus nostri anno secundo.

Cop. I, fol. 3.

XVII. Bischof Friedrich von Halberstadt bestätigt das Kloster Hiltersleben und übernimmt die Schirmvogtei desselben, im Jahre 1214.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Fredericus, dei gracia sancte Halberstadenfis ecclesie episcopus, omnibus cristifidelibus hanc paginam inspecturis salutem in Domino. Quecumque ad laudem et gloriam nominis Jesu Cristi et ad commodum ecclesiarum, ubi nomen eius iugiter inuocatur, a venerabilibus dominis predecessoribus nostris huius sancte Halberstadenfis ecclesie episcopis invenimus ordinata, iustum est et rationi consentaneum, ut et gestis eorum favorem benivolum impendamus et que pie fecisse noscuntur contra varios futurorum incurfus nostre firmitatis robore muniamus. Ea propter libertatem illam et gratiam, quam venerabiles domini antecessores nostri Herrandus et Reinhardus episcopi, Cenobio hildefleuensi et fratribus inibi Domino famulantibus impenderunt, ut gratie ipsorum nostram et confratrum nostrorum, maioris ecclesie nostre canonicorum, superaddamus gratiam et favorem, ad instanciam dilecti in cristo filii nostri, Cesarii, eiusdem Cenobii abbatis, confratrumque suorum, quos sincera diligimus caritate, duximus innovandam et presentis scripti privilegio, tribus sigillis, nostro et ecclesie nostre necnon ipsius hildefleuensis ecclesie insignito, testibus adhibitis, inviolabiliter muniendam, ne id, quod per nos provida deliberatione statutum est, predictarum ecclesiarum accedente consensu, novis supervenientibus valeat in posterum retractari. Sane sicut ex privilegio jam dicti reinhardi episcopi nobis constitit, quod vidimus et perspeximus diligenter, bone memorie henrandus episcopus petitione Aldefindis, neptis sue, filiorumque eius Bodonis, Widekindi, Guncelonis et Bernardi ipsum locum, anno domini incarnationis MXC. VI. ex ordine clericali in religionem monasticam transmutavit, secundum ordinem Hlfeneburgensem, quos religiosos in ipso cenobio reperit, inibi constituens, decimam duodecim mansorum, in eiusdem ville marcha adiacentium, pro remedio anime sue, antecessorum successorumque suorum eidem loco conferens, banni sui munimine stabilivit. Cum vero longo post tempore Dominus Reynhardus episcopus ad regimen huius ecclesie sancte Halberstadenfis divina favente clementia vocaretur et pastor legitimus presideret, Dominus Milo, comes, ipsam ecclesiam beati Laurentii de voluntate uxoris sue Luithpurge ipsius omniumque heredum suorum consensu ob petitionem consiliumque jam dicti episcopi liberam